

عنوان مقاله:

تبیین شاخص های اصلی مدیریت بحران در بهسازی بافت های فرسوده شهری (مطالعه موردی منطقه سعدی شیراز)

محل انتشار:

دومین کنفرانس علمی پژوهشی شهرسازی، عمران، معماری و محیط زیست موناکو (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سیدعلی رضا اشرفی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت امور شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، شیراز، ایران

مجید رحیمی - استادیار گروه مدیریت امور شهری، دانشگاه آزاد اسلامی شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

مناطق شهری نهادهای اجتماعی هستند که به صورت پیوسته در سیر تکاملی خود، سیکل حیات فیزیکی خود را پشت سر می گذارند و رشد می کنند، بزرگ شده و تکامل می یابند. تجدید مکرر این سیکل نشانگر پویایی فضای کالبدی شهری است. همزمان با تداوم سیکل حیات شهرها، عناصر شهری نیز دچار تحول می شوند، پدید می آیند، کمیتشان افزایش می یابد، تغییر نقش می دهند، بعضیها پیر شده و دچار فرسودگی می شوند. بنابراین در این راستا تبیین و تعیین شاخص های اصلی مدیریت بحران در بهسازی بافت های فرسوده امری ضروری خواهد بود. در این پژوهش به بررسی منطقه سعدی شیراز پرداخته شده است اطلاعات بدست آمده از مرکز آمار تعداد ساکنین 90000 نفر است که تعداد نمونه آماری از رابطه کوکران بدست آمد که برابر است با 250 نفر است. تحلیل داده ها با استفاده از ماتریس SOWT انجام شده است. در این پژوهش شاخص های اصلی مدیریت بحران در بهسازی بافت های فرسوده شهری تعیین شد. بزرگترین تهدیدی که برای منطقه سعدی شیراز وجود دارد کاهش امنیت اجتماعی در این نواحی است. مهم ترین ضعف آشفتگی محلی است و مهمترین فرصت با توجه به موقعیت محله سعدی توسعه اقتصادی و رشد درآمد براساس استفاده بهینه از محورهای تجاری است و مهمترین نقطه قوت شناخته شده در این ناحیه تمایل به همکاری و کمک به بهسازی و نوسازی محله می باشد.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران- بهسازی -بافت های فرسوده- مناطق شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1133169>

